

مجارستان: مشکل پایدار خشونت خانگی



عکس: [Peter Kirkeskov Rasmussen](#)

ترجمه: اهورا افشار

[نیاز به واکنش بیشتر پلیس و فضای بیشتر در پناهگاه ها](#)

۶ نوامبر ۲۰۱۳ (۱۵ آبان ۱۳۹۲)

گزارش سازمان دیده بان حقوق بشر که امروز (۶ نوامبر ۲۰۱۳) منتشر شد، غفلت پلیس، احکام حفاظتی غیر موثر، بوداپست: بر اساس فضای کم در پناهگاه ها و شکاف در قوانین و سیاست ها در مجارستان همگی مشکلاتی هستند که باعث می شوند زنان قربانی خشونت خانگی همچنان در معرض خطر سوء استفاده بمانند.

«خشونت» مگر اینکه خون جاری شود: عدم حفاظت از قربانیان خشونت خانگی در مجارستان» این گزارش ۵۸ صفحه ای با عنوان ظالمانه را علیه زنان توسط شریک زندگیشان و نیز مشکلاتی را که زنان در استفاده از حمایت و خدمات دولتی با آن روبرو می مستند می کند. همچنین این گزارش اطلاعات مربوط به مشکلات چارچوب قانونی و سیاستی مجارستان در مورد خشونت خانگی را شونند (باوجود اصلاحات قانونی اخیر) و نیز کوتاهی مقامات برای حمایت بسنده از زنان تحت خشونت را در برمی گیرد.

سیستم مجارستان برای رسیدگی به امور مربوط «لیدیا گال، محقق دیده بان حقوق بشر در اروپای شرقی و نویسنده این گزارش می گوید: به خشونت خانگی سیستم کارآمدی نیست. کسانی که می بایست از قربانیان حمایت کنند، یعنی پلیس، پزشکان، دادستان ها و مشاوران اجتماعی، معمولاً قربانیان را در شرایطی رها می کنند که هیچ چاره‌ای به جز بازگشتن نزد فرد بدرفتار ندارند و در نتیجه در معرض خطر «خشونت بیشتر قرار می گیرند.»

این گزارش مبنی بر مصاحبه هایی است با وکلا، قضات، سازمان های زنان، کارکنان پناهگاه ها، مقامات دولتی و دیگر متخصصان و نیز ۲۹ زن از نقاط مختلف مجارستان که قبل از اصلاحات تابستان ۲۰۱۳، به دنبال حمایت از خشونت توسط شریک زندگیشان بوده اند. داده دیده بان حقوق بشر همچنین پس از اصلاحات تابستان ۲۰۱۳ با ۴ زن دیگر مصاحبه کرد ولی شهادتشان در این گزارش بازتاب نشده است.

زنانی که با دیده بان حقوق بشر مصاحبه کردند این موارد خشونت را تجربه کرده اند: با چاقو مجروح شده اند، در زمان بارداری به شکمشان مشت یا لگد زده شده است، به آنها تجاوز شده است، تا حد شکستگی استخوان یا جمجمه با چوب، کالسکه بچه، میله آهنی و یا کابل کتک زده شده اند، بدون لباس در انباری محیط باز محبوس شده اند، از ایوان پرت شده اند، در نیمه شب در نقاط دورافتاده رها شده اند و تحت خشونت روانی شدید قرار گرفته اند.

طبق معاهدات بین المللی، مقامات مجارستان این وظیفه را دارند که برای حمایت از حقوق زنان برای زندگی عاری از خشونت، تضمین عدم تبعیض و نیز ایجاد راه حل های قضایی موثر حداکثر تلاش خود را بکنند. به گزارش دیده بان حقوق بشر، برای اعمال این وظایف، دولت مجارستان باید قانون ۲۰۰۹ را مبنی بر احکام حفاظتی موقت و همچنین مواد مربوط به خشونت خانگی در قانون مجازات کیفری را اصلاح کند (به شکلی که قانون گروه هایی از زنان را حذف نکند)، مشکلات کنونی سیاست ها را حل کند، و طرز برخورد مقامات مختلف را تغییر دهد.

مشاوران اجتماعی و پزشکان را بهبود بخشد و ظرفیت پناهگاه های قربانیان خشونت مجارستان باید آموزش پلیس، دادستان ها، قضات،

خانگی را افزایش دهد. همچنین مجارستان باید کنوانسیون شورای اروپا برای جلوگیری و مقابله با خشونت خانگی و خشونت علیه زنان را تصویب کند.

آمد. با تا روز اول جولای ۲۰۱۳ (۱۰ تیر ۱۳۹۲) خشونت خانگی در قانون مجازات مجارستان جرم تعریف شده ای به شمار نمی آید. خشونت خانگی مثل دیگر موارد خشونت و به نسبت شدت صدمات برخوردار می شود، با این مفهوم که صدماتی که در طی ۸ روز معالجه می شدند به عنوان جراحات خفیف شناخته می شدند و به جای مداخله پلیس یا دادستان، خود قربانی باید شکایت قانونی می کرد.

با تعریف جرم خشونت خانگی در قانون مجازات مجارستان در جولای ۲۰۱۳، مجازات حمله و بدرفتاری در خانه سنگینتر شده است و شروع فرایند قانونی علیه شخص بدرفتار به عهده دادستان است، نه قربانی. ولی طبق مواد جدید قانون، قربانی تنها پس از اینکه در دو نوبت مختلف تحت خشونت خانگی قرار گرفت، مشمول چنین حمایتی می شود. به علاوه، این حمایت، زانی را که با شخص سوء استفاده کننده زندگی نمی کنند در بر نمی گیرد مگر اینکه آن فرد پدر فرزندان قربانی خشونت باشد.

این ماده مستقل مشکلات سیستماتیکی را که دیده بان حقوق بشر کشف کرده است، حل نمی کند. مصاحبه با ۴ زن پس از یک جولای ۲۰۱۳ نشان داد که طرز برخورد مقامات فرقی نکرده است. این زنان همواره از عدم واکنش پلیس و طرز برخورد پزشکان که هنگام درخواست حمایت، قربانی را مقصر می دانند سخن گفتند.

سازمان دیده بان حقوق بشر مشاهده کرد که پلیس اغلب زنان را علیه گزارش سوء استفاده خانگی تشویق می کند و از اقتدار قانونی برای صدور احکام حفاظتی مطابق با قانون سال ۲۰۰۹ استفاده نمی کنند. بالعکس، پلیس منتظر می ماند که قربانی تقاضای حکم آنها حفاظتی کند و در برخی موارد جلوی فرد بدرفتار از زنان می پرسند که آیا می خواهند تقاضای حکم حفاظتی کنند یا نه. بسیاری از زنان از ترس انتقام جویی شریک زندگی، به این سؤال پاسخ منفی می دهند.

سوسا، زن ۳۷ ساله ای که ۱۴ سال تحت خشونت خانگی بود به دیده بان حقوق بشر گفت که در ماه آگوست پس از اینکه شوهرش او را پلیس آمد و شوهرم با خونسردی به «را روی گلویش گذاشت، با پلیس تماس گرفت. به گفته وی: داد و سپس یک سلاح پرتاب میخ هل آنها گفت که چیزی نیست. من جرأت نکردم حرفی بزنم ولی پلیس به من گفت که تا خون جاری نشود، کاری از دستشان ساخته نیست. «پلیس به چه دردی می خورد اگر نمی تواند کاری کند؟»

در مصاحبه با دیده بان حقوق بشر بعضی از زنان غفلت و حتی گاهی واکنش خصومت آمیز پلیس را تشریح کردند که شامل موارد زیر می شود: مقصر دانستن قربانی برای ادامه رابطه با شریک زندگی پرخاشگر، زیر سؤال بردن صداقت گفته زنان و نیز تهدید به گزارش کردن از آنها سوء استفاده شود. «اجازه می دادند» زن به مقامات برای به خطر انداختن فرزندان؛ چرا که به گمان پلیس، زنها

دیده بان حقوق بشر همچنین نتیجه گیری کرد که دادگاه ها هم از زنان به اندازه کافی حمایت نمی کنند. دادگاه ها برای صدور احکام حفاظتی اغلب شاهد و مدرک بسیاری مطالبه می کنند به طوری که قربانی نمی تواند آن را فراهم کند، یا اینکه احکام حفاظتی را تنها برای مدت زمان کوتاهی صادر می کنند و یا بدون حضور شخص سوء استفاده کننده آن را صادر نمی کنند گرچه طبق قانون اجازه این کار را دارند. غفلت و جدی نگرفتن خشونت توسط پلیس هم ممکن است باعث شود که تعداد معدودی از موارد خشونت خانگی به دادگاه هم در این امر دخیل است. فرستاده شود. ولی به گفته دیده بان حقوق بشر عدم وجود دستورالعمل برای دادستان ها و قضات

پزشکان و مشاوران اجتماعی هم زنان را به اندازه کافی کمک و راهنمایی نمی کنند. هیچ دستورالعمل ملی برای پزشکان در رابطه با موارد مشکوک به خشونت خانگی وجود ندارد. در چندین مورد، زنان و کارکنان پناهگاه ها اظهار داشتند که پزشکان اثرات سوء استفاده را به طور بسنده مستند نکرده اند و در نتیجه تلاش محاکمه این موارد در دادگاه را از بین برده اند. در برخی موارد پزشکان در معرفی سوء موارد قربانی به مقامات درنگ کردند، اطلاعات کافی در اختیار ایشان قرار ندادند یا اینکه از قربانیان نپرسیدند که آیا مایل هستند استفاده را به مقامات گزارش کند یا نه.

اداره دولتی حمایت از کودکان به جای ارائه خدمات مهم، ممکن است وضعیت را وخیم تر کنند. گرچه دیده بان حقوق بشر موردی را شخص به آنها مشاهده نکرد که در آن زن تنها به علت خشونت خانگی حق سرپرستی از کودکانش را از دست داده باشد یا اینکه حضانت خانگی را گزارش نکردند از ترس اینکه به مقامات، خشونت داده شود، ولی ۸ زن اعلام کردند که به علت تجربه قبلی شان دیگری کودکان از آنها گرفته شوند. ۳ زن گفتند که اداره حمایت از کودکان آنها را تهدید کرده است که به علت خشونت خانگی کودکان را از آنها جدا خواهد کرد.

مرا به دفتر اداره حمایت از کودکان احضار کردند و به من گفتند که اگر «ویراگ مادر ۳ کودک از روستای کوچکی اظهار داشت: شوهرم رفتارش را عوض نکند یا من از خانه بروم، فرزندانم را از من می گیرند. پس از آن شوهرم می دانست که با من هر کاری خواست «می تواند بکند برای اینکه من از ترس مقامات دیگر با پلیس تماس نمی گیرم.»

پناهگاه ها برای حمایت از قربانیان خشونت خانگی نقش عمده ای بازی می کنند ولی در سراسر کشور مجارستان تنها ۱۲۲ پناهگاه

وجود دارد و فقط ۲۹ از آنها مخصوص قربانیان خشونت خانگی هستند. برای پیروی از استانداردهای بین المللی مجارستان باید حدود ۱۰۰۰ تخت خواب در پناهگاه ها داشته باشد. زنان می تواند تنها ۶۰ روز در پناهگاه اقامت کنند و تنها زنان بچه دار می توانند برای اقامت طولانی تر در پناهگاه تقاضای تمديد کنند.

بدون درآمد و سرپناه، زنان زیادی به سازمان دیده بان حقوق بشر گفتند که چاره ای جز بازگشتن نزد شخص سوء استفاده کننده را نداشتند.

مجارستان فاقد راهبرد ملی برای مبارزه و پیشگیری از خشونت خانگی است. دستورالعمل پلیس به خوبی اجرا نمی شود و دستورالعملی برای دادستان ها، قضات، پزشکان و مشاوران اجتماعی در دست نیست. فرصت های آموزشی زیادی برای گروه های حرفه ای دست اندر کار وجود ندارد و هزینه آنچه هست توسط دولت پرداخت نمی شود. به گفته سازمان دیده بان حقوق بشر، طرز فکر سنتی در مورد زنان و نقششان در جامعه و استنباط نادرست ولی گسترده در اجتماع در مورد ریشه های خشونت خانگی نیز از موانع جدی رسیدگی به این امر هستند.

دولت مجارستان باید حمایت از قربانیان خشونت خانگی را در میان اولویت ها قرار دهد. بی وجدانی است که «خانم گال اظهار داشت: «زنانی که سعی می کنند از رابطه خشونت آمیز فرار کنند به جای حمایت با خصومت و بی تفاوتی مقامات روبرو می شوند.